

شیوع انواع بیماری ها در جوامع پیشرفته، کاهش تنوع زیستی و آلودگی های آب های زمین با مواد شیمیایی به کار رفته در تولید محصول، باعث پراکنجستن نگرانی هایی نسبت به سلامت کره خاکی شده است. بدین سبب بشر با تلاش فراوان در پی راهکارهایی برای تولید غذای سالم به وسیله روش های سالم می باشد. تامین غذای سالم از اهداف هر نوع سیستم تولیدی است که در کشاورزی ارگانیک این هدف به خوبی برآورده می شود. نزدیک به یک قرن از ظهور کشاورزی ارگانیک می گذرد و در این مدت این شیوه کشاورزی دستخوش تغییراتی در روش اجرا بوده است ولی اصل اساسی آن منع استفاده از ترکیب های شیمیایی همانند کودهای شیمیایی محلول در آب، علف کش ها و آفت کش های شیمیایی و تنها استفاده از ابزارها و روش های طبیعی در تولید محصولات کشاورزی می باشد و آنچه که ما امروزه از آن به کشاورزی ارگانیک نوین یاد می کنیم نیز بر این اصول پایه گذاری شده است. هدف از این نوع کشاورزی، سلامت، به کار انداختن چرخه های اکولوژیک، ایجاد ارتباط بین نیازهای زندگی و محیط واقعی موجود و مراقبت از سلامت جامعه و محیط حال و آینده است.

مسایلی از جمله پایین بودن عملکرد محصولات و پایین بودن کارایی مصرف نیتروژن در این سیستم نسبت به سیستم متداول در پیش روی گسترش جهانی این سیستم است اما آنچه که از شواهد بر می آید این است که کشاورزی ارگانیک با همه سوال هایی که در آن مطرح است به صورت یک جنبش عظیم در اکثر نقاط دنیا به راه افتاده و رشد سریعی در کشورهای دنیا دارد. بر اساس مطالعات انجام شده، این سیستم، قدرت فوق العاده ای در تولید غذای سالم و غلبه بر فقر در جوامع دارد. بازار محصولات ارگانیک با محصولاتی با طعم و عطر و کیفیت بالاتر نسبت به محصولات تولید شده با نهاده های شیمیایی در بازارهای آمریکایی و اروپایی تولید کنندگان و مصرف کنندگان بسیاری را به سوی خود کشانده است. بدون شک وارد شدن به بازارهای جهانی محصولات ارگانیک سود زیادی را نصیب تولیدکنندگان خواهد کرد چرا که علیرغم مسائل اقتصادی روز دنیا روز به روز بر جمعیت متقاضیان این محصولات افزوده می شود.

با توجه به اهمیت سلامت انسان، دام، گیاه، خاک و کره زمین در تولید پایدار محصولات کشاورزی و اهداف تعیین شده در سند چشم انداز بیست ساله کشور لازم است که به این شیوه تولید نگاهی عمیق و دقیق در کلیه سطوح شود. طبق آخرین آمارهای جهانی ۳۵ میلیون هکتار از اراضی دنیا به شیوه ارگانیک اداره می شوند که در این میان ایران کمتر از ۱۲ هزار هکتار یعنی کمتر از ۰۲/۰ درصد از اراضی ارگانیک گواهی شده را به خود اختصاص داده است که این امر نشان دهنده آن است که توجهات اندکی به کشاورزی ارگانیک در ایران شده است. لذا با توجه به فراگیر شدن این حرکت در سراسر دنیا و همچنین اهمیت سلامت کره زمین و تولید غذا برای جمعیت در حال رشد ایران و به خصوص اهمیت حضور در بازارهای جهانی و عنایت به وجود ظرفیت های بالقوه موجود در بخش کشاورزی، لازم است که نگاه ویژه ای در سطح کلان جامعه به این مقوله شود.

